

Dosarul nr. 2rac-234/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Ciocana (jud. M. Gandrabur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, I. Secieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

5 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea cu Răspundere Limitată „Modumteh”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere
Limitată „Modumteh” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Enver Group”
cu privire la încasarea datoriei, a plăților aferente și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Modumteh” și
menținută hotărârea din 19 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, prin
care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 11 decembrie 2017, SRL „Modumteh” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Enver Group” cu privire la încasarea datoriei, a plăților
aferente și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 8 februarie 2015, între SRL „Enver
Group” în calitate de cumpărător și SRL „Modumteh” în calitate de vânzător a fost
încheiat contractul nr. 8 de vânzare-cumpărare a echipamentului, prin care
vânzătorul s-a obligat să transmită în proprietatea cumpărătorului bunurile
constituite din echipament CATV și echipament transport de date, instalate în raza
sat. XXXXX r-nul XXXXX în stare funcțională, rețelele de televiziune și Internet
și toată infrastructura formată din aceste echipamente, denumită în continuare
„Rețea CATV” conform Anexei nr. 1 și nr. 2, iar cumpărătorul s-a obligat să achite
prețul contractului în mărime de 270000 de lei, dintre care 130000 de lei până în
luna aprilie 2015, 70000 de lei în următoarele 2 luni după semnare și restul 70000
de lei în tranșe egale a câte 5000 de lei lunar.

Potrivit Anexei nr. 1 și 2 la contract semnate de ambele părți, părțile au agreeat nomenclatorul bunurilor transmise în baza contractului de vânzare-cumpărare în proprietate, funcționalitatea și disponibilitatea acestora a fost verificată, astfel fiind respectate cerințele stipulate în contract (Cap. 5).

A precizat că după verificarea tuturor momentelor tehnice și viciilor ascunse, părțile au semnat Actului de predare-primire din 16 februarie 2015, potrivit căruia vânzătorul a transmis în proprietatea cumpărătorului „Rețea CATV” cu 40 de canale TV analog funcționale și Stația CATV.

În scopul respectării pct. 2.1 lit. c) din contractul menționat, a fost semnat contractul de transfer al datoriilor clienților nr. 9 din 8 februarie 2015, potrivit căruia vânzătorul a cesionat creanțele față de debitorii clienții săi către cumpărător.

Astfel, SRL „Enver Group” a devenit noul creditor al debitorilor clienților din sat. XXXXX r-nul XXXXX. Lista de debitori clienți a fost transmisă odată cu semnarea Actului de predare-primire, prin urmare, cumpărătorul a obținut calitatea de prestator de servicii TV și Internet și o bază de date de abonați ce se estimează la peste 1000 de abonați clienți.

A remarcat că potrivit Actului de verificare a decontărilor reciproce, la 4 mai 2015 a fost achitată suma de 130000 de lei, iar începând cu luna octombrie 2015 și până în prezent pârâtul a achitat doar suma de 55000 de lei, achitând câte 5000 de lei lunar conform obligației stipulate în pct. 2.1 lit. c) din contract, astfel, restanța fiind de 15000 de lei.

De asemenea, pârâtul până în prezent are obligația nestinsă față de SRL „Modumteh” în mărime de 70000 de lei, ce reprezintă mărimea tranșei numărul 2 conform pct. 2.1 lit. b) din contract, iar în total având o datorie în mărime de 85000 de lei.

A evidențiat că pentru reținerea achitării prețului contractului, potrivit pct. 7.3 din contract, cumpărătorul s-a angajat să plătească și o penalitate contractuală de 0,1 % din suma tranșei, care se raportează duratei de întârziere.

Deci, pârâtului a fost calculată penalitatea în mărime de 12600 de lei.

Totodată, în conformitate cu art. 585 și 619 Cod civil, a fost calculată dobânda legală pentru întârziere în sumă de 22380,82 de lei.

În adresa pârâtului a fost expediată reclamația prin care ultimul a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre obligațiunea acestuia a returnării sumei de 119980,82 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 513, 525, 556, 558, 572 alin. (2), 585, 624 alin. (1), (3), 753, 760 alin. (1) lit. a) Cod civil, art. 96 alin. (1), (1¹), 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la SRL „Enver Group” în beneficiul SRL „Modumteh” a datoriei în sumă de 119980,82 de lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 de lei și a taxei de stat în mărime de 3600 de lei.

Prin hotărârea din 19 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Modumteh” și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că SRL „Enver Group” și-a executat pe deplin obligațiile contractuale, ce confirmă restituirea datoriei pretinse în termenul și modul stabilit.

Astfel, obligația prevăzută la pct. 2.2 lit. b) din contractul de vânzare-cumpărare a echipamentului nr. 8 din 8 februarie 2015 a fost onorată pe deplin de către SRL „Enver Group”, or, la 29 aprilie 2015, ultimul a achitat vânzătorului suma de 130000 de lei, iar la 29 iulie 2015 - suma de 70000 de lei.

Instanța de apel a apreciat ca fiind justă și reținerea primei instanțe precum că obligația prevăzută la pct. 2.2 lit. c) din contractul de vânzare-cumpărare a echipamentului nr. 8 din 8 februarie 2015 a fost condiționată de reperfectarea de către vânzător (SRL „Modumteh”) a tuturor contractelor cu abonații existenți ai vânzătorului pe numele SRL „Enver Group”, obligație însă neonorată de către vânzător.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că cerințele cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a penalității sunt neîntemeiate, deoarece poartă un caracter subsecvent în raport cu acțiunea de bază, care a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 26 martie 2019, SRL „Modumteh” a declarat recurs împotriva deciziei din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, încasarea de la SRL „Enver Group” în beneficiul SRL „Modumteh” a datoriei pentru a doua tranșă în mărime de 15000 de lei, pentru tranșa a treia – 70000 de lei, a penalității contractuale – 12600 de lei, a dobânzii de întârziere – 22380,82 de lei, iar în total 119980,82 de lei, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 de lei și a taxei de stat în mărime de 8100 de lei.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au respins pretențiile SRL „Modumteh” motivând că nu a fost prezentată dovada reperfectării contractelor clienților pe numele SRL „Enver Group”, deși la materialele cauzei a fost anexat contractul de cesiune a creanțelor.

Instanța greșit a susținut precum că la 29 aprilie 2015 și 29 iulie 2015, intimatul a achitat 130000 de lei și respectiv, 70000 de lei, deși cifrele date reflectate în actul de verificare sub rubrica „debit” reprezintă sumele facturate și nu intrate în cont.

Totodată, greșit a fost susținut și faptul precum că la 29 iulie 2015, intimatul a achitat integral suma de 70000 de lei în temeiul pct. 2.2 lit. b) din contract, deși potrivit actului de verificare se vede că achitățile au avut loc în rate începând cu 8 octombrie 2015 – 21 iunie 2017.

A remarcat că instanța de apel a susținut precum că SRL „Modumteh” nu a respectat condițiile stipulate în pct. 2. 2 lit. c) din contract, deși intimatul până în prezent nu a prezentat față de SRL „Modumteh” nicio reclamație privind lipsa contractelor de abonament cu clienții, astfel confirmând existența acestora prin achitățile efectuate din data semnării contractului 8 februarie 2015 – 21 iunie 2017 (2 ani și 4 luni).

La fel, instanța de apel în decizia contestată a susținut că avocatul Eugeniu Bujoreanu nu s-a prezentat la ședința de judecată, deși acesta a fost prezent la ședința de judecată din 15 ianuarie 2019.

Prima instanță eronat a concluzionat că a doua tranșă potrivit pct. 2.2 lit. b) din contract în mărime de 70000 de lei a fost achitată la 29 iulie 2015 integral.

A atenționat și faptul că începând cu 8 februarie 2015 și până în prezent, intimatul nu a înaintat nicio plângere sau reclamație față de SRL „Modumteh” precum că duce lipsa de abonați și nu a prezentat în cadrul ședințelor de judecată nicio probă în acest sens care ar demonstra neexecutarea obligațiilor asumate de SRL „Modumteh”.

Argumentele invocate de intimat, pe care s-a bazat hotărârea primei instanțe, sunt declarative neavând suport legal și probator.

Astfel, intimatul din start nu a luat o atitudine de bună-credință și diligență față de obligațiile asumate prin contract, achitând în rate suma pe care era obligat să o achite integral, dar și față de ultima tranșă în mărime de 70000 de lei care nu a fost achitată până în prezent.

A considerat soluția dată în prezentul litigiu drept arbitrară, or, instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au expus în privința raționamentului încasării datoriei și a penalității fără a elucida aspectele importante.

Deci, prima instanță și-a întemeiat concluziile pe o apreciere arbitrară a probelor din dosar, încălcând în așa mod dreptul SRL „Modumteh” la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 28 ianuarie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 131), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 26 martie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Modumteh”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Modumteh”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SRL „Modumteh” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Modumteh” împotriva deciziei din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari